

Srijeda, 05.01.2011.g.

Susrećem se u zadnje vrijeme s puno obitelji čiji članovi imaju puno problema u svojim međusobnim odnosima. A susrećem se i s pojedinačnim primjerima ljudi koji se osjećaju nezadovoljno. Rekao mi je jedan čovjek, koji se rastao od supruge, da misli da je osnovni razlog što su se rastali to što je njegova supruga pokazivala stalno nezadovoljstvo sa životom kojega je živjela pa je on mišljenja da se to prenijelo i na njihov zajednički život. KAO DA JE HTJELA NADOKNADITI

NEŠTO

ŠTO

U

MLADOSTI

NIJE

IMALA

PRILIKU

PROŽIVJETI

A

DA

JOJ

JE

ON,

KOJI

TO

NIJE

SHVAĆAO,

SAMO

U

TOME

SMETAO.

Pa smo onda zajedno došli do zaključka da je to možda stvarno jedan od najvažnijih razloga njihove rastave. A na početku njihovog zajedničkog života jako su se voljeli.

Pa sam se sjetio jednog svojeg poznanika kojega sam često u zadnje vrijeme znao "uhvatiti" u glasnom interesiranju za druge žene, komentiranju mogućih "flertova" i sl. I znam da do sada, a dugo je u braku, nije nikada prevario svoju suprugu s nekom drugom ženom. A sada ga vidim kao nekog 20-godišnjaka, "pubertetliju", kako se naslađuje kroz razgovore o drugim ženama.

I znam što je. Nije taj poznanik za neke veze s drugim ženama. Ali, kao da se javilo nešto iz njegove prošlosti što nije proživio i htjelo bi da se ponovno vrate one godine i one "prilike". TO

RADI

ZLO.

U

NJEMU

I

SVIMA

NAMA

KOJI

ŽELIMO

NEŠTO

NADOKNADITI

U

ŽIVOTU.

Jer, Bog nam je dao naš put. I začeo u majčinoj utrobi, i rođenje, i djetinjstvo, i mladost, i stvaranje obiteljskog i radnog okružja, i srednje godine koje su prožete i rastom naše djece. A dat će nam i starost sa svim prednostima i manama koje će ta starost imati kao što su imala i sva ona ostala razdoblja u našim životima. I sve nam je dao Bog na tim našim putima. I kušnje i zadovoljstvo. I tako smo to trebali prihvaćati.

Ali, u nekom trenutku u životu imaš osjećaj da si nešto prije propustio, da si nešto mogao drugačije.

Najbolje je pitanje za to kad vas netko pita da ŠTO BI PROMIJENILI KADA BI MOGLI VRATITI

ŽIVOT

UNATRAG.

MNOGI,

ŠTO

SE

VIDI

DA

SU

ŽIVJELI

BEZ

BOGA

U

SVOJEM
ŽIVOTU,
ODMAH
IMAJU STOTINE
IDEJA
ŠTO
BI
I
KAKO
PROMIJENILI.

ZAŠTO TAKO MALO VJERUJEMO GOSPODINU?

ZAŠTO SMO TAKO NEZADOVOLJNI SA ŽIVOTOM KOJI NAM JE ON NAMIJENIO?

TO, I NITKO ME NE MOŽE UVJERITI U SUPROTNO, JE ISKLJUČIVO DJELOVANJE ZLA. N
A
NAS,
NAŠE
MISLI,
NAŠE
SRCE,
NAŠE
PONAŠANJE.
**BITI
NEZADOVOLJAN
JE
STANJE
DJELOVANJA
ZLA.**

**BITI ZADOVOLJAN SA ŽIVOTOM KOJIM ŽIVIŠ, UKOLIKO TAJ ŽIVOT ŽIVIŠ PO BOŽJIM
ZAPOVIJEDIMA
I
S
GOSPODINOM,
JE
BLAGOSLOVLJENO**

STANJE
KOJE
TE
VODI
U
VJEČNI
ŽIVOT.
VJEROVATI
GOSPODINU
DA
JE
ZA
TEBE
TAKO
NAJBOLJE.
A
ONDA
I
ZA
TVOJE
OKO
TEBE.

JER, OVAJ NAŠ ŽIVOT NA ZEMLJI SAMO JE PRIPREMA ZA ONAJ ŽIVOT POSLIJE NAŠ
E ZE
MALJSKE
SMRTI.
TO
SI
STALNO
PONAVLJAJTE,
U
TOME
JE
RJEŠENJE
SVIH
VAŠIH
NEZADOVOLJSTAVA.
POMIRENJE
S
NJIMA
VAŠA
JE
KARTA

ZA VJEČNI ŽIVOT.

O,ali kako je teško to sve prihvatiti. U besanim noćima, u mamurnim jutrima, u praznim i usamljenim kutovima naših stanova i kuća. Kada osjetiš nezadovoljstvo sa svojim sadašnjim i prijašnjim životom. TADA TI ZLO ULAZI U SRCE I DUŠU.

Klekni i pozovi tada Gospodina u pomoć. Da ti dadne snage, da ti digne glavu i usmjeri pogled u budućnost. Pa makar samo toliko da vidiš da i drugi oko tebe imaju puno više i puno teže probleme u životu ali se ipak nose sa njima. I često uz Gospodinovu pomoć jer drugačije ne ide.

I zato nije čudno što se čovjek u svojim poznim godinama sve više okreće prema Gospodinu i traži ga i pronalazi u Njemu mir. Jer dok pogledaš cijeli svoj život, shvatiš da je on takav trebao biti, i da ti je on, na razne načine kako već to život zna, bio samo dobra priprema za ono čemu tvoja duša, čim si stariji, sve više stremlji. PREMA VJEČNOM ŽIVOTU SA GOSPODINOM.

I pitao me jedan poznanik da, pošto sam izašao iz zatvora, da, ako bih mogao, što bih promijenio u svojem dotadašnjem životu. Ja sam mu odmah rekao da ne bi ništa. Ali odmah sam se ispravio, da ipak bih, da ne bi htio više ni dati ni tražiti mito ili biti u tom ili nekom drugom nepoštenju. I to mi je u tom trenutku izgledao dobro. No, onda sam si poslije mislio, bez svega toga ja vjerojatno ne bi pronašao Gospodina. TREBAO SAM NAJPRIJE PASTI NISKO, STEĆI PONIZNOST,
DA
BI
MOGAO
TRAŽITI
GOSPODINOVU
POMOĆ.

Jer poznajem dosta ljudi koji žive pošteno, bar prema našim ljudskim mjerilima, ali ne vole Gospodina, nemaju ga u svojim životima. TO NIJE DOBRO. Takvi ljudi sebe smatraju pravednicima i smatraju se da su bolji ljudi od svih nas koji smo griješili, koji smo završili u zatvorima.

A
NISU.

JER OVAJ NAŠ ŽIVOT NA ZEMLJI PRIPREMA JE ZA VJEČNI ŽIVOT. ILI U RAJU ILI U PAK LU. I nije dobro ako tu pripremu činimo bez Gospodina.

Ako osjetite nezadovoljstvo u svojim životima, onako kako ih živite, BUDITE SRETNI. Čudno to zvuči. JER GOSP

ODIN

V

AS

ZOVE.

ŽELI

DA

MU

DOĐETE,

DA

GA

POTRAŽITE

I

DA

KROZ

SUSRET

S NJIM

VRATITE

MIR

I

ZADOVOLJSTVO

U

SVOJ

ZEMALJSKI

ŽIVOT,

KAO

DOBRU

PRIPREMU

ZA

VJEČNI

ŽIVOT.

TO

ZNAČI

PRIHVATITI

SADAŠNJI

NAŠ

ŽIVOT

RADOSNO

ONAKO

KAKAV
ON
JEST.

Ako to nećete, ako ga želite na silu promijeniti, ako želite nešto vratiti iz prošlosti da bude drugačije, TADA JE VAŠ ŽIVOT PREUZELO ZLO. Niste izdržali kušnju ili poziv od Gospodina.

NO, GOSPODIN VAS NEĆE NAPUSTITI, BIT ĆE KRAJ VAS KADA SE OSVIJESTITE I KAD
A ĆE
TE
GA
TREBATI.

Bit će tu kroz neke osobe, situacije ili stvari.

DAT ĆE NAM DRAGI BOG SNAGE ZA TE KUŠNJE. JER ON JE VELIK I MILOSRDAN.